

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2026 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie M. G. wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 11 marca 2026 r., sygn. akt II Ka 870/25, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 23 września 2025 r., sygn. akt II K 278/24,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

We wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia podnosi się, że waga zarzutów kasacji wskazuje na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tej skargi. W konsekwencji, jak podnosi skarżący – „W obecnym kształcie zaskarżony wyrok nie powinien być wykonywany, albowiem może to prowadzić do bezprawnego pozbawienia oskarżonego wolności”.

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, które podlegają bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 k.k.w.).

Zatem potrzeby zastosowania tej instytucji nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. W niniejszej sprawie te przesłanki nie zachodzą.

Należy wskazać, że powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za wystarczające dla przyjęcia, iż konieczne jest wstrzymanie wykonania prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności. Wykonywany jest bowiem wyrok już prawomocny, a kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia już wykonanego orzeczenia i nie ma ona skutku suspensywnego. Nie może ten argument automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka istnieje podstawa do odstąpienia od domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego wyroku już na etapie rozpoznawania niniejszego wniosku. Należy podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]